

ODD WITH PÅ DIAKONIARBEIDERLANDSMØTET

Samfunnet trenger kirkens diakoni

– Det skulle være helt unødvendig med noen form for konkurranse mellom kirkens diakoni og det offentlige helse- og sosialapparat. Det er nok av oppgaver for de menigheter som ønsker å ta opp hansken.

Fylkesmann Odd With i Nordland tror at det stadig økende antall diakoner i norske menigheter vil medføre et nærmere samarbeid mellom kirke og helse/sosial vesen. – Selvsagt er det helse- og sosialvesenet som skal ha ansvaret for at folk får den helsemessige og sosiale service som de trenger. Men det vil alltid være dem som faller mellom to stoler i vårt byråkratiske samfunn, og her trenger vi kirkens diakoni.

Diakoniarbeiderlandsmøte

Odd With var en av foredragsholderne ved det første diakoniarbeiderlandsmøte på 8 år, som ble avsluttet i Bodø på tirsdag. 75 diakoniarbeidere var samlet fra hele landet til inspirasjonsdager under temaet «Diakoni – nær Gud og nær menneskene». Fylkesmann With påpekte at den nye loven om diakonitjeneste i menigheten skulle legge forholdene til rette for et større diakonalt engasjement i kirken. Som følge av denne loven ble det i 1985 bevilget statsstøtte til 20 diakonstillinger rundt om i landet. Etter den nye loven dekker staten 50 prosent av lønnsmidlene til de diakonstillingene som hvert år blir utplukket til å få slik støtte.

Foruten fylkesmannen i Nordland deltok bl.a. også biskop Fredrik Grønningseter og forstander ved Diakonissehuset i Oslo Johan Arnt Wenaas ved landsmøtet. Gjennom plenumsamtaler og gruppediskusjoner ble det gitt god anledning til å utveksle erfaringer og tanker om videre planer for diakonien i de ulike bispedømme og lokalmenigheter.

En av deltakerne på diakoniarbeiderlandsmøtet var diakon Berit Nerheim fra Ålesund menighet. Hun kom til Sunnmøre i fjor, og har tidligere arbeidet fem år som diakon i Nore prestegjeld i Numedal.

– Diakoner har fortsatt lett for å bli stående litt alene, sier hun. Det er rett og slett for få av oss foreløpig, derfor er det viktig å treffes på arbeidersamlinger som denne. Ikke minst for å hente inspirasjon og frimodighet til å «stå på» i arbeidet.

Berit Nerheim er for tiden den eneste soknediakonen i det nye bispedømmet på Nordvestlandet, men allerede fra høsten av vil hun etter alt å dømme nyte godt av kollegafelleskap med tre-fire andre diakoner på Sunnmøre. Både Sula, Sykkulven og Borgund søker nå etter soknediakon.

Sosialsjef Eiliv Kaland i Sykkulven sier han ikke vil ha noe imot å samarbeide med den kommende diakonen i bygda. – Men jeg reserverer meg dersom evangelisering blir viktigere enn det sosiale engasjement, understreker han, og påpeker at det må kunne stilles krav til faglig kompetanse.

Ikke bare eksperthjelp

Diakon Harald Lindemann i Grimstad leder menighetens diakonale arbeid, som så absolutt har våget å ta opp et bredt spekter av oppgaver: tiltak for arbeidsløs ungdom, ensomme, eldre, ungdomskrimi-

nelle og for ektepar som slites av et vanskelig forhold seg imellom eller til barna. Likevel, Lindemann har ikke opplevd skepsis fra det offentlige fordi kirken engasjerer seg på så vanskelige områder. – Det er ikke alltid eksperthjelp folk trenger. Selvsagt trengs flinke fagfolk, men mange ønsker seg bare noen å snakke ut sammen med. Et levende menneske som bryr seg om nettopp dem, og som ikke fryser dem ut, men er villige til å høre på når de søker å få orden på sine tanker, lengsler og sorger.

– Ekteskapsrådgivning og arbeid blant ungdomskriminelle, er ikke det typisk ekspertarbeid?

– Både ja og nei. Enten en er ungdomskriminell eller sliter med ekteskapsproblemer så trenger en nære relasjoner, der en kan få være seg selv og oppleve at en blir satt pris på for den en er. Jeg tror menigheten har en stor oppgave når det gjelder å bygge opp relasjoner mellom mennesker. Vi ønsker på ingen måte å gå ekspertene i næringsen, men mange trenger mer enn eksperthjelp, og her ligger vår oppgave. Jeg mener vi har rett til å ha den største frimodighet i troen på at et nært møte mellom mennesker, og mellom mennesker og Gud, har stor betydning, sier diakonen i Grimstad.